

NEUVĚŘITELNÁ SKUTEČNOST

Nositel Nobelovy ceny, profesor Dr. Alexis Carrel, nazývá modlitbu nejsilnější formou energie. Podle jeho názoru je to stejně velká síla jako gravitace.

Známý americký vědec a výzkumník Dr. N.J. Stowell při jednom neuvěřitelném objevu změřil sílu modlitby. Říká: „Byl jsem cynický ateista, přesvědčený, že Bůh není nic jiného než výplod lidského mozku. Nemohl jsem věřit v nějakou živou božskou bytost, která by nás všechny milovala a měl nad námi moc.“

Jednoho dne pracoval ve velké patologické laboratoři na klinice. Jejich úkolem bylo změřit vlnovou délku a sílu záření lidského mozku. Zjistit, co se tam děje ve stádiu, když končí život a přichází smrt.

„Vybrali jsme ženu, která umírala na rakovinu mozku. Věděla to i ona. Duševně a psychicky byla překvapivě v pořádku, i když její fyzický stav byl velmi špatný. Byla věřící. Krátce před jejím úmrtím jsme u ní na pokoji instalovali vysoce citlivý přístroj, který nám měl ukázat činnost v mozku v průběhu posledních minut života.

Na postel jsme umístili též malý mikrofón, abychom mohli slyšet její slova, pokud ještě vůbec bude projevovat známky života. Byli jsme ve vedlejší místnosti. Pět střízlivých vědců. Plní očekávání a vnitřního napětí jsme stáli před svými přístroji. Ručička byla na nule a mohla se vychýlit do 500 pozitivní hodnoty doprava a 500 negativní hodnoty doleva.“

Nějaký čas před popisovanou událostí bylo provedeno s tímto přístrojem měření vysílání jedné radiostanice, jejíž program šel do éteru silou 50kW; zprávy musely oběhnout okolo celé zeměkoule. Měřením tehdy zjistili 9° plusovým směrem stupnice.

Všechno nasvědčovalo tomu, že nastaly poslední chvíle pacientky. Najednou zaslechli, jak se začala modlit a velebit Boha. prosila Ho, aby odpustil všem lidem, kteří jí v životě ublížili. Děkovala Mu za sílu, která ji provázela životem, a také za jistotu, že bude patřit Kristu. Vyjadřovala všechnu svou lásku k Ježíši, lásku, která se nezmenšila ani jejím utrpením. V okamžiku, kdy prosila za odpuštění svých hříchů Vykupitele Ježíše Krista a děkovala mu, z ní sálalo nesmírné štěstí.

Otřesení jsme stáli před svým přístrojem a téměř jsme zapomněli na to, co jsme vlastně chtěli prozkoumat. Hleděli jsme na sebe, aniž bychom se styděli za slzy. To, co jsem slyšel, na mně tak zapůsobilo, že jsem plakal jako dítě. Najednou – umírající se ještě modlila – jsme slyšeli nějaké klepání.

Když jsme se podívali na přístroj, viděli jsme, že ručička ukazovala 500 stupňů plus a neustále narážela na nejvyšší hranici měření. Objevili a

změřili jsme neuvěřitelnou skutečnost. Mozek umírající ženy obracející se k Bohu vyvinul 55 krát větší sílu, než jsme naměřili v průběhu vysílání té světové radiostanice.“

Později se domluvili, že udělají trochu jiný pokus. Po přípravě přístroje přemluvili sestřičku, aby nějakým způsobem vyprovokovala jednoho pacienta. Ten reagoval hrubými slovy a nadávkami též na Boha.

A opět to začalo v přístroji klepat. Zhrozili se, když zjistili, že ručička se nachází též na 500°, ale negativních.

„V té chvíli se zhroutil můj ateistický názor na svět. Stál jsem před tváří Všemědouceho. Moje nevíra se mi stala úplně směšnou. Když jsem chtěl být vůči sobě poctivý, nemohl jsem před pravdou zavírat oči. Naučil jsem se věřit v Ježíše Krista jako ve svého Spasitele, Vykupitele.“

Při zkoumání délky mozkových vln Dr. Stowell zjistil obrovské rozdíly. Ty jsou stejně tak individuální, jako otisky prstů.

Kdesi se zaznamenává dobro, které činíme i zlo, které pácháme.

přeloženo z M Rosa, květen 1997, str. 39